

การรายงานการเฝ้าระวังโรคคอหิวต้งแอฟริกาในสุกรในฟาร์มสุกร (GAP)

๑. นิยามโรค

๑.๑. ฟาร์มที่มีการตายแบบเฉียบพลันมากกว่า ๕% ใน ๒ วัน หรือ รายย่อย (<๕๐ ตัว) มีการตายเฉียบพลันตั้งแต่ ๒ ตัวขึ้นไปใน ๑ วัน หรือ

๑.๒. ป่วย โดยมีอาการ ดังต่อไปนี้

- ไข้สูง หรือนอนสุมกัน ร่วมกับ
- ท้องเสียเป็นเลือด หรือมีหนังแดง หรือมีจุดเลือดออกหรือรอยช้ำโดยเฉพาะใบหู ท้อง ใจ แห้ง หรือ ขาหลังไม่มีแรง

๒. ให้สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มรายงานการเฝ้าระวังโรคในฟาร์มฟาร์มสุกร (GAP) ทุกฟาร์มที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ผ่านช่องทาง <https://sites.google.com/site/dldbdcvs/ran-ngan> สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ภายในวันศุกร์ของทุกสัปดาห์

๓. กรณีพบสุกรในฟาร์มมีลักษณะตามนิยามของโรค ให้แจ้งสัตวแพทย์ท้องถิ่น (สำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด) ภายใน ๑๒ ชั่วโมง พร้อมทั้งรายงานการเกิดโรคผ่านช่องทางเดียวกันกับข้อ ๒. ทั้งนี้ที่พบสุกรต้องสงสัยหรือรับทราบข้อมูลสุกรต้องสงสัยจากฟาร์มภายใต้การควบคุม

๔. หน้าแรกของระบบรายงานเฝ้าระวังโรคทางอาการในสัตว์

แบบรายงานเฝ้าระวังโรคทางอาการในสัตว์

วันที่ 1 ธันวาคม
 กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ | สำนักงานสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกร (GAP) ๑
 1. ชื่อฟาร์ม
 2. ชื่อผู้ดูแลฟาร์ม (ชื่อและนามสกุล)
 3. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 4. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 5. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 6. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 7. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 8. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 9. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 10. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)
 11. หมายเลขฟาร์ม (รหัสประจำตัวฟาร์ม)

* ระบุชื่อ

Email address *

ชื่อ/นามสกุล

วันที่เข้าดำเนินการ *

ชื่อ

ว/ด/ค/ป/ปี

NEXT

Page 1 of 20

© 2019 กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ | สงวนลิขสิทธิ์

๕. รายชื่อจังหวัดที่อยู่ในสังกัดสำนักงานปศุสัตว์เขต (ใช้เป็นข้อมูลในการกรอกข้อมูลในระบบ)

เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 4	เขต 5	เขต 6	เขต 7	เขต 8	เขต 9
สระบุรี	จันทบุรี	ชัยภูมิ	กาฬสินธุ์	เชียงราย	กำแพงเพชร	กาญจนบุรี	กระบี่	ยะลา
ชัยนาท	ฉะเชิงเทรา	นครราชสีมา	ขอนแก่น	เชียงใหม่	ตาก	นครปฐม	ชุมพร	สงขลา
ลพบุรี	ชลบุรี	บุรีรัมย์	นครพนม	น่าน	นครสวรรค์	ประจวบคีรีขันธ์	ตรัง	สตูล
สิงห์บุรี	ตราด	ยโสธร	บึงกาฬ	พะเยา	พิจิตร	เพชรบุรี	นครศรีธรรมราช	ปัตตานี
อยุธยา	นครนายก	ศรีสะเกษ	มหาสารคาม	แพร่	พิษณุโลก	ราชบุรี	พังงา	นราธิวาส
อ่างทอง	ปราจีนบุรี	อำนาจเจริญ	มุกดาหาร	แม่ฮ่องสอน	เพชรบูรณ์	สุพรรณบุรี	พัทลุง	
กรุงเทพมหานคร	ระยอง	อุบลราชธานี	ร้อยเอ็ด	ลำปาง	สุโขทัย	สมุทรสาคร	ภูเก็ต	
นนทบุรี	สระแก้ว	สุรินทร์	เลย	ลำพูน	อุดรดิตถ์	สมุทรสงคราม	ระนอง	
	สมุทรปราการ		สกลนคร		อุทัยธานี		สุราษฎร์ธานี	
			หนองคาย					
			หนองบัวลำภู					
			อุดรธานี					

การเฝ้าระวังและควบคุมโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกรในโรงฆ่าสัตว์

1. การตรวจสอบสุกรมีชีวิตก่อนการฆ่าสัตว์

พนักงานตรวจโรคสัตว์

พนักงานตรวจโรคสัตว์ผู้ปฏิบัติงานที่โรงฆ่าสัตว์ ตรวจสอบสุกรก่อนการฆ่าสัตว์โดยปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารตามกฎหมายที่คอกพักสัตว์ ได้แก่ แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ โดยตรวจสอบชนิดสัตว์ จำนวนสัตว์ที่จะเข้าฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์ และวันเวลาที่ทำการฆ่าสัตว์ หากพบว่าถูกต้องและสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่โรงฆ่าสัตว์ จึงทำการตรวจสอบสุขภาพสัตว์ต่อไป แต่หากพบว่าไม่ถูกต้อง ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อประสานผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้วแต่กรณี

(2) ตรวจสอบสุขภาพสุกรในคอกพักสัตว์ โดยต้องดำเนินการตรวจภายในเวลา 24 ชั่วโมงก่อนทำการฆ่าสัตว์ ในกรณีที่จำเป็นต้องกักสัตว์ไว้เกิน 24 ชั่วโมง ให้ตรวจซ้ำอีกครั้งหนึ่งก่อนทำการฆ่าสัตว์ และบันทึกผลการตรวจลงในรายงานการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร

(3) หากตรวจพบสุกรมีชีวิตที่มีอาการสอดคล้องกับนิยามสุกรสงสัยโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร ดังนี้

- ฟาร์มที่มีการตายแบบเฉียบพลันมากกว่าร้อยละ 5 ใน 2 วัน หรือในฟาร์มสุกรรายย่อย (<50 ตัว) มีการตายเฉียบพลันตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปใน 1 วัน หรือ

- ป่วยโดยมีอาการไข้สูง หรือนอนสุมกัน ร่วมกับท้องเสียเป็นเลือด หรือมีหนังแดง หรือมีจุดเลือดออก หรือรอยช้ำโดยเฉพาะใบหู ท้อง ไอ่ แท้ง หรือขาหลังไม่มีแรง

ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ดำเนินการดังนี้

(3.1) มีคำสั่งงดฆ่าและห้ามเคลื่อนย้ายสุกรทั้งหมดออกจากคอกพักสัตว์ ให้ถือว่าสุกรที่คอกพักทั้งหมดสงสัยว่าติดเชื้อโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร จนกว่าผลการตรวจพิสูจน์จะออกมาเป็นลบ

(3.2) ระวังการรับรองให้จำหน่ายซากหรือเนื้อสุกรที่ฆ่าแล้วทั้งหมดในวันที่พบสุกรต้องสงสัยว่าป่วยด้วยโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร จนกว่าผลการตรวจพิสูจน์จะออกมาเป็นลบ

(3.3) แจ้งสัตวแพทย์ท้องถิ่น (สำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด) ทันที

(4) กรณีสุกรตายระหว่างขนส่ง หรือตายในคอกพักสัตว์ ให้ถือว่าสุกรที่คอกพักทั้งหมดสงสัยว่าติดเชื้อโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร และให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ดำเนินการตามข้อ (3.1) (3.2) และ (3.3)

สัตวแพทย์ท้องถิ่น

สัตวแพทย์ท้องถิ่นที่ได้รับแจ้งจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าพบสัตว์ป่วยต้องสงสัย ให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) เก็บตัวอย่างจากสุกรมีชีวิตที่คอกพักสัตว์ และส่งตรวจห้องปฏิบัติการในพื้นที่โดยเร็วที่สุด เพื่อยืนยันการเป็นโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (รายละเอียดตามวิธีการเก็บและส่งตัวอย่างเพื่อการตรวจพิสูจน์โรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร)

(2) สั่งกักสุกรทั้งหมดที่โรงฆ่าสัตว์จนกว่าจะได้รับทราบผลการตรวจวินิจฉัย

(3) ตรวจสอบย้อนกลับหาแหล่งที่มาของสุกร และติดตามเฝ้าระวังโรคที่ฟาร์ม

(4) กรณีที่ผลการตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการให้ผลลบต่อโรคคอหิวด์แอฟริกาในสุกร ให้สัตวแพทย์ท้องที่แจ้งพนักงานตรวจโรคทราบ เพื่ออนุญาตให้ดำเนินการฆ่าสุกรทั้งหมดที่คอกพักสัตว์ ยกเว้นสุกรตัวที่สงสัยว่าป่วยเป็นโรคหรือตายให้ดำเนินการทำลายตามวิธีการทำลายสัตว์

(5) กรณีที่ผลการตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการให้ผลบวกต่อโรคคอหิวด์แอฟริกาสุกร

(5.1) ให้สัตวแพทย์ท้องที่ดำเนินการทำลายสุกรทั้งหมดที่คอกพักสัตว์ตามวิธีการทำลายสัตว์ รวมถึงซากหรือเนื้อสุกรที่ชำแหละแล้วทั้งหมดในวันนั้น

(5.2) ให้สัตวแพทย์ท้องที่แจ้งผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ให้ดำเนินการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่โรงฆ่าสัตว์ทั้งหมด พร้อมทั้งกำกับดูแลให้เป็นไปตามขั้นตอนตามวิธีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงฆ่าสัตว์

(5.3) ให้สัตวแพทย์ท้องที่ควบคุมให้โรงฆ่าสัตว์งดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการทดสอบว่าโรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวมีการฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพ และตรวจไม่พบเชื้อไวรัสโรคคอหิวด์แอฟริกาในสุกร โดยการเก็บตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อมในโรงฆ่าเพื่อทดสอบโรคทุกๆ 1 สัปดาห์ และผลการทดสอบเป็นลบติดต่อกัน 2 ครั้ง จึงจะอนุญาตให้กลับมาดำเนินการฆ่าและจำหน่ายต่อได้ (รายละเอียดการเก็บตัวอย่างตามวิธีการเก็บและส่งตัวอย่างเพื่อการตรวจพิสูจน์โรคคอหิวด์แอฟริกาในสุกร)

(5.4) ให้สัตวแพทย์ท้องที่เข้าดำเนินการควบคุมโรคในฟาร์มต้นทาง ตามมาตรการควบคุมโรคภายในฟาร์ม

2. การตรวจซากสุกรหลังการฆ่าสัตว์

พนักงานตรวจโรคสัตว์

พนักงานตรวจโรคสัตว์ผู้ปฏิบัติงานที่โรงฆ่าสัตว์ ตรวจสุกรหลังการฆ่าสัตว์โดยปฏิบัติดังนี้

(1) พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจเนื้อและอวัยวะภายใน และบันทึกผลการตรวจลงในรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร

(2) หากพนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจพบซากหรือเนื้อสุกรมีรอยโรคตามนิยามของโรคคอหิวด์แอฟริกาในสุกร ดังนี้

- ต่อมน้ำเหลืองโต หรือ ม้ามโตขยายขนาด 3 - 6 เท่า หรือ มีจุดเลือดออกในอวัยวะต่างๆ ต่อมน้ำเหลืองมีจุดเลือดออก

ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ดำเนินการดังนี้

(2.1) แยกซากหรือเนื้อสุกรที่มีรอยโรคไว้ และระงับการรับรองให้จำหน่ายซากหรือเนื้อสุกรที่ชำแหละแล้วทั้งหมด จนกว่าผลการตรวจพิสูจน์จะออกมาเป็นลบ

(2.2) มีคำสั่งงดฆ่าและห้ามเคลื่อนย้ายสุกรทั้งหมดออกจากคอกพักสัตว์ ให้ถือว่าสุกรที่คอกพักทั้งหมดสงสัยว่าติดเชื้อโรคคอหิวด์แอฟริกาในสุกร จนกว่าผลการตรวจพิสูจน์จะออกมาเป็นลบ

(2.3) แจ้งสัตวแพทย์ท้องที่ (สำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด) ทันท

สัตว์แพทย์ท้องที่

สัตว์แพทย์ท้องที่ที่ได้รับแจ้งจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าพบซากหรือเนื้อสุกรที่มีรอยโรคต้องสงสัย ให้ดำเนินการดังนี้

(1) เก็บตัวอย่างม้ามหรือต่อมน้ำเหลืองจากซากสุกรที่มีรอยโรคต้องสงสัย และส่งตรวจห้องปฏิบัติการในพื้นที่โดยเร็วที่สุด เพื่อยืนยันการเป็นโรคคอตีบแอฟริกาในสุกร (รายละเอียดตามวิธีการเก็บและส่งตัวอย่างเพื่อการตรวจพิสูจน์โรคคอตีบแอฟริกาในสุกร)

(2) สัตวแพทย์ท้องที่ส่งกักสุกรทั้งหมดที่โรงฆ่าสัตว์จนกว่าจะได้รับทราบผลการตรวจวินิจฉัย

(3) ตรวจสอบย้อนกลับหาแหล่งที่มาของสุกร และติดตามเฝ้าระวังโรคที่ฟาร์ม

(4) กรณีที่ผลการตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการให้ผลลบต่อโรคคอตีบแอฟริกาในสุกร ให้สัตวแพทย์ท้องที่แจ้งพนักงานตรวจโรคทราบ เพื่อยินยอมให้ดำเนินการฆ่าสุกรเพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ต่อไป ยกเว้นซากสุกรที่มีรอยโรค พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายซากหรือเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

(5) กรณีที่ผลการตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการให้ผลบวกต่อโรคคอตีบแอฟริกาในสุกร

(5.1) ให้สัตวแพทย์ท้องที่ดำเนินการทำลายสุกรทั้งหมดที่คอกพักสัตว์ตามวิธีการทำลายสัตว์รวมถึงซากหรือเนื้อสุกรที่ชำแหละแล้วทั้งหมดในวันนั้น

(5.2) ให้สัตวแพทย์ท้องที่แจ้งผู้ประกอบการกิจการฆ่าสัตว์ให้ดำเนินการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่โรงฆ่าสัตว์ทั้งหมด พร้อมทั้งกำกับดูแลให้เป็นไปตามขั้นตอนตามวิธีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงฆ่าสัตว์

(5.3) ให้สัตวแพทย์ท้องที่ควบคุมให้โรงฆ่าสัตว์งดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการทดสอบว่าโรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวมีการฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพ และตรวจไม่พบเชื้อไวรัสโรคคอตีบแอฟริกาในสุกร โดยการเก็บตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อมในโรงฆ่าเพื่อทดสอบโรคต่างๆ 1 สัปดาห์ และผลการทดสอบเป็นลบติดต่อกัน 2 ครั้ง จึงจะอนุญาตให้กลับมาดำเนินการฆ่าและจำหน่ายต่อได้ (รายละเอียดการเก็บตัวอย่างตามวิธีการเก็บตัวอย่างเพื่อการตรวจพิสูจน์โรคคอตีบแอฟริกาในสุกร)

(5.4) ให้สัตวแพทย์ท้องที่เข้าดำเนินการควบคุมโรคในฟาร์มต้นทาง ตามมาตรการควบคุมโรคภายในฟาร์ม

วิธีการเก็บและส่งตัวอย่างเพื่อการตรวจพิสูจน์โรคคอตีบแอฟริกาในสุกร

การเก็บตัวอย่างเพื่อการตรวจพิสูจน์โรคคอตีบแอฟริกาในสุกรนั้น ผู้เก็บต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้เชื้อเกิดการปนเปื้อนหรือแพร่กระจาย เนื่องจากเชื้อ ASF เป็นเชื้อไวรัสที่ทนทานในสิ่งแวดล้อมได้ดี ดังนั้น ผู้เก็บตัวอย่างที่ต้องสัมผัสกับตัวสัตว์ป่วยต้องสงสัย หรือเข้าไปในพื้นที่ที่มีการสงสัยว่าปนเปื้อนเชื้อ ASF จึงควรสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ได้แก่ เสื้อกาวน์หรือเสื้อผ้าที่รัดกุม ถุงมือ หน้ากากอนามัย รองเท้าบูท และ/หรือถุงครอบรองเท้าแบบใช้แล้วทิ้ง เพื่อป้องกันการนำเชื้อโรคออกจากพื้นที่

1. การเก็บตัวอย่างจากสุกรมีชีวิต หรือสุกรเพิ่งตาย

กรณีที่พบสุกรมีชีวิตที่มีอาการสอดคล้องตามนิยามสุกรสงสัยโรคคอตีบแอฟริกาในสุกร สุกรตายระหว่างขนส่ง หรือตายในคอกพักสัตว์ ให้ถือว่าสุกรที่คอกพักทั้งหมดสงสัยว่าติดเชื้อโรคคอตีบแอฟริกาในสุกร ให้สัตวแพทย์ท้องที่ทำการเก็บตัวอย่างเลือดจำนวน 5 ตัวอย่าง โดยให้นับเก็บเลือดจากสุกรป่วยหรือสุกรที่เพิ่งตายเป็นหลัก ถ้ายังไม่ครบ 5 ตัวอย่าง ให้เก็บเลือดจากสุกรร่วมฝูงนั้นๆ เพิ่มจนครบ

อุปกรณ์เก็บตัวอย่าง ได้แก่

- สำลีแอลกอฮอล์

- กระบอกฉีดยาขนาด 5 - 10 มิลลิลิตร

- เข็มฉีดยาเบอร์ 18 ความยาว 1.5 นิ้ว
- หลอดเก็บเลือดที่มีสารป้องกันการแข็งตัว ชนิด EDTA
- ถุงพลาสติก zip lock
- น้ำยาฆ่าเชื้อ 15% Glutaraldehyde
- น้ำแข็งหรือ ice pack
- กล่องโฟมหรือกระติกน้ำแข็ง
- ที่ทิ้งของมีคมและขยะอันตราย

ขั้นตอนการเก็บตัวอย่างจากสุกรมีชีวิต หรือสุกรเพิ่งตาย

(1) จับบังคับสุกรให้อยู่ในท่าที่เหมาะสมสำหรับการเก็บเลือด แล้วใช้สำลีแอลกอฮอล์เช็ดทำความสะอาดผิวหนังสุกรบริเวณที่จะทำการเก็บเลือด

- สุกรป่วยหรือสุกรร่วมฝูง ให้เก็บเลือดจากหลอดเลือดดำที่ external jugular vein ในท่ายืน
- สุกรที่เพิ่งตายให้เก็บเลือดจากหัวใจ

(2) เจาะเก็บเลือดจากสุกรตัวละ 3 – 5 มิลลิลิตร (เนื่องจากศพแต่ละแห่งใช้หลอดเก็บเลือดที่มีสารป้องกันการแข็งตัวชนิด EDTA ขนาดแตกต่างกัน ปริมาณของเลือดที่เหมาะสมจึงขึ้นอยู่กับขนาดของหลอดเก็บเลือด ซึ่งเขียนระบุไว้ข้างบรรจุภัณฑ์ อย่างไรก็ตามปริมาณเลือดที่เก็บต้องไม่น้อยกว่า 3 มิลลิลิตร หากหลอดเก็บเลือดที่ใช้มีขนาด 2 มิลลิลิตร ให้เก็บเลือด 2 หลอด ต่อ 1 ตัวสัตว์)

(3) ถอดหัวเข็มออกจากกระบอกฉีดยา เปิดฝาหลอดเก็บเลือด แล้วบรรจุเลือดที่เก็บได้ลงในหลอดเก็บเลือด โดยดันก้านกระบอกฉีดยาเข้าไป เพื่อป้องกันไม่ให้เม็ดเลือดแดงแตก ปิดฝาหลอดเก็บเลือดให้สนิท และพลิกหลอดเก็บเลือดกลับไปกลับมาซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง เพื่อให้เลือดและ EDTA ผสมเข้ากัน

(4) เขียนหมายเลขตัวอย่างที่ข้างหลอดเก็บเลือดให้ชัดเจนด้วยหมึกกันน้ำ ตรวจสอบให้ตรงกับใบนำส่งตัวอย่างซึ่งระบุชื่อหรือรหัสสัตว์ ชนิดสัตว์ เพศ อายุ สถานที่และวันที่เก็บตัวอย่าง ตัวที่ป่วยหรือตายควรเขียนระบุไว้ที่ข้างหลอดด้วย (หากมีตัวอย่างมากกว่า 1 ตัวอย่าง จากสุกรตัวเดียวกัน ให้ระบุให้ชัดเจน)

(5) บรรจุหลอดเก็บเลือดในถุงพลาสติก 3 ชั้น ปิดปากถุงให้แน่นป้องกันการรั่วซึม แห่ถุงเก็บตัวอย่างในน้ำยาฆ่าเชื้ออย่างน้อย 30 นาที แล้วใส่ในกล่องโฟมหรือกระติกที่บรรจุน้ำแข็งหรือ ice pack ปิดฝาให้สนิท ส่งตรวจห้องปฏิบัติการทันที

2. การเก็บตัวอย่างอวัยวะภายในจากซากสุกร

ในกรณีตรวจพบซากหรือเนื้อสุกรมีรอยโรคตามนิยามของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร ให้สัตวแพทย์ห้องที่ดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำหรือต่อมน้ำเหลืองจากซากสุกรที่แยกไว้ ตามจำนวนซากที่พบรอยโรค

อุปกรณ์เก็บตัวอย่าง ได้แก่

- มีดสำหรับการตัดชิ้นเนื้อเพื่อส่งตัวอย่าง
- ถุงพลาสติก zip lock
- น้ำยาฆ่าเชื้อ
- น้ำแข็งหรือ ice pack
- กล่องโฟมหรือกระติกน้ำแข็ง

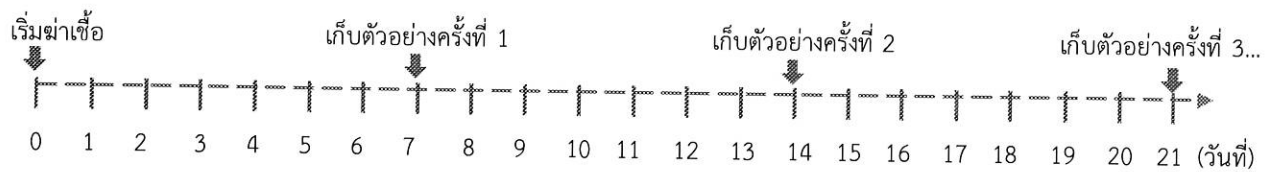
ขั้นตอนการเก็บตัวอย่างอวัยวะภายในจากซากสุกร

(1) ตัดผ้าขนาด 1 ฝ่ามือ บรรจุในถุงพลาสติก 3 ชั้น เขียนระบุรายละเอียดของตัวอย่างบนถุง ชั้นที่ 1 หรือ 2 ปิดปากถุงให้แน่นทุกชั้นเพื่อป้องกันการรั่วซึม

(2) แช่ถุงเก็บตัวอย่างในน้ำยาฆ่าเชื้ออย่างน้อย 30 นาที แล้วใส่ในกล่องโฟมหรือกระติกที่บรรจุ น้ำแข็งหรือ ice pack ปิดฝาให้สนิท ส่งตรวจห้องปฏิบัติการทันที

3. การเก็บตัวอย่าง (swab) จากโรงฆ่าสัตว์

เมื่อสัตวแพทย์ห้องที่มีคำสั่งให้โรงงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นการชั่วคราว สั่งทำลาย สุกรทั้งหมดและให้มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงฆ่าทุก 2 วันแล้ว เพื่อทดสอบประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อของ โรงฆ่าสัตว์ สัตวแพทย์จากกลุ่มคุณภาพสินค้า สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดจะเป็นผู้เข้าเก็บตัวอย่าง swab สิ่งแวดล้อม ในโรงฆ่า โดยเข้าเก็บตัวอย่างทุก 1 สัปดาห์ นับตั้งแต่วันที่โรงฆ่าเริ่มทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ

หากวันที่เข้าเก็บตัวอย่างตรงกับวันที่มีโปรแกรมการทำความสะอาด ให้ทำการเก็บตัวอย่างก่อน โรงฆ่าเริ่มการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อของวันนั้น หากผลการทดสอบเป็นลบติดต่อกัน 2 ครั้ง จึงจะอนุญาตให้ กลับมาดำเนินการฆ่าและจำหน่ายได้

อุปกรณ์เก็บตัวอย่าง ได้แก่

- Cotton swab ปลอดเชื้อจำนวน 5 ก้าน

- VTM 1 หลอด

ขั้นตอนการเก็บตัวอย่าง swab จากสิ่งแวดล้อมในโรงฆ่า

(1) ใช้ cotton swab ปลอดเชื้อที่ชุ่ม VTM หรือน้ำเกลือแล้ว ป้ายบนพื้นผิววัสดุหรืออุปกรณ์ที่มีการสัมผัสกับเลือดสุกร บริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการพบเชื้ออหิวาต์แอฟริกาในสุกร หรือบริเวณที่ยากต่อการทำความสะอาด ทั้งหมด 5 ตำแหน่ง (1 ตำแหน่ง/cotton swab) ดังนี้

(1.1) บริเวณของเชือด

(1.2) ภาชนะ/ราง/ถาดรองเลือด

(1.3) เครื่องชูดชน

(1.4) จุดล้างเครื่องใน

(1.5) จุดล้างซาก

(2) นำ cotton swab ทั้ง 5 ก้าน ใส่ในหลอด VTM รวมเป็น 1 ตัวอย่าง ปิดฝาให้แน่น เขียน หมายเลขตัวอย่างหรือระบุโรงฆ่าที่เก็บตัวอย่างให้ชัดเจนที่ข้างหลอดด้วยหมึกกันน้ำ บรรจุในถุงพลาสติก 3 ชั้น ปิด ปากถุงให้แน่นเพื่อป้องกันการรั่วซึม แช่ถุงเก็บตัวอย่างในน้ำยาฆ่าเชื้ออย่างน้อย 30 นาที แล้วใส่ในกล่องโฟมหรือ กระติกที่บรรจุ น้ำแข็งหรือ ice pack ปิดฝาให้สนิท ส่งตรวจห้องปฏิบัติการทันที

การทำลายสุกรมีชีวิต ซากหรือเนื้อสุก

1. การทำลายสุกรมีชีวิต

สัตวแพทย์ห้องที่จะต้องพิจารณาทำลายสุกป่วยหรือสุกต้องสงสัยอย่างมีมนุษยธรรม และคำนึงถึงการลดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด โดยเฉพาะโรคคอตีบในสุกซึ่งมีปริมาณเชื้อไวรัสในกระแสเลือดปริมาณสูง ดังนั้น จึงควรหลีกเลี่ยงวิธีการทำลายสุกที่ทำให้เกิดการกระจายหรือปนเปื้อนของเชื้อไวรัสในสิ่งแวดล้อม และจะต้องฆ่าเชื้อในบริเวณที่ทำลายสุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การทำลายสุกด้วยวิธีการฉีดด้วยกระแสไฟฟ้าบริเวณสมองและหัวใจเป็นวิธีการหนึ่งที่มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นการทำเมตาซาทาที่ไม่ทำให้เลือดออกปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม หลักการคือการฉีดที่สมองเพื่อให้หมดความรู้สึก และฉีดที่หัวใจเพื่อให้หัวใจหยุดเต้น แล้วจึงจัดการทำลายซากสุกโดยการฝังภายในบริเวณโรงฆ่า หรือขนย้ายไปฝังในบริเวณอื่นที่มีความเหมาะสม ในกรณีที่ไม่สามารถฝังซากสุกที่โรงฆ่าได้

2. การทำลายซากหรือเนื้อสุก

การทำลายซากหรือเนื้อสุก สัตวแพทย์ห้องที่ต้องคำนึงถึงโอกาสที่จะพาเชื้อโรคจากซากหรือเนื้อสัตว์กระจายไปยังพื้นที่ที่จะทำลายซากหรือเนื้อสัตว์ ซึ่งสัตวแพทย์ห้องที่อาจพิจารณาทำการฆ่าสุก ณ สถานที่ต้นทางที่พบสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วย หรือสถานที่ปลายทางที่จะทำการทำลายซากหรือเนื้อสัตว์ โดยเฉพาะกรณีของเนื้อสัตว์ จะต้องให้ความสำคัญกับเลือดหรือของเหลวต่างๆ จากเนื้อสัตว์ ทั้งนี้ ขึ้นกับปัจจัยและข้อจำกัดของแต่ละสถานการณ์

(1) การทำลายด้วยวิธีฝัง ควรเลือกพื้นที่ดอน น้ำไม่ท่วมขัง รวมถึงไม่อยู่ใกล้แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำใต้ดิน

- ซากไม่ทับซ้อนกันจากกันหลุมเกิน 2.5 เมตร
- ส่วนลึกสุดของหลุมต้องอยู่ต่ำกว่าปากหลุมอย่างน้อย 50 เซนติเมตร และกลบดินสูงเหนือปากหลุมไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร

- พยายามฆ่าเชื้อ โรยปูนขาวหรือเกลือคลอรีน
- ดูแลพื้นที่และสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม

(2) การทำลายด้วยวิธีเผา การทำลายวิธีนี้ ควรใช้เมื่อปริมาณซากสัตว์ที่ต้องการจะทำลายมีปริมาณไม่มาก และจะต้องเป็นการเผาในระบบปิดเพื่อประสิทธิภาพในการทำลายเชื้อโรคและไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์

ผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์ต้องเป็นผู้จัดการเรื่องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อภายในโรงฆ่าสัตว์และบริเวณคอกพักสัตว์ทั้งหมด รวมถึงเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ยานพาหนะ และเครื่องแต่งกายของคนงานในโรงฆ่าภายหลังการยืนยันพบโรคคอตีบในสุก ด้วยวิธีการที่สามารถทำลายเชื้อไวรัสดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้พนักงานทำความสะอาดและฆ่าเชื้อจะต้องสวมใส่อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย โดยพิจารณาตามความเป็นอันตรายของผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด และผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อที่ใช้

1. สารทำความสะอาด

มีความสามารถในการช่วยชะล้างสารอินทรีย์โดยเฉพาะคราบไขมัน เช่น sodium hydroxide, สารกลุ่ม alkylbenzene sulfonate, quaternary ammonium salt, polyoxyethylene และ glycoside เป็นต้น

2. กลุ่มของน้ำยาฆ่าเชื้อและระยะเวลาสำหรับโรคคหิวาต์แอฟริกาในสุกร

- (1) 15% Glutaraldehyde นาน 30 นาที
- (2) 0.8% Sodium hydroxide นาน 30 นาที
- (3) กลุ่ม hypochlorite ที่ละลายได้ free chlorine 2.3% นาน 30 นาที
- (4) 0.3% Formalin นาน 30 นาที
- (5) กลุ่ม Phenol นาน 30 นาที
- (6) กลุ่มสารประกอบไอโอดีน นาน 30 นาที

3. ขั้นตอนการล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อบริเวณคอกพักสัตว์ ภายในโรงฆ่าสัตว์ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ

- (1) เตรียมการในการบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากการทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรค ไม่ให้ปนเปื้อนในแหล่งน้ำสาธารณะ ซึ่งในการจัดการให้พิจารณาตามสภาพของพื้นที่
- (2) เก็บกวาดเศษชิ้นเนื้อ ล้างเลือด หรือสิ่งปฏิกูลต่างๆ (รวบรวมและทิ้งในถุงขยะรอการทำลาย)
- (3) ปิดสวิทช์และถอดปลั๊กอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมด
- (4) ฉีดล้างด้วยน้ำสะอาด เพื่อกำจัดเศษซาก สารอินทรีย์ในบริเวณดังกล่าว
- (5) ชัดล้างด้วยสารทำความสะอาด เพื่อขจัดคราบไขมันและสิ่งสกปรกที่ยังหลงเหลืออยู่
- (6) ชะล้างด้วยน้ำสะอาด
- (7) ฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อที่เหมาะสม และทิ้งไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 30 นาที เพื่อให้ น้ำยาฆ่าเชื้อออกฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อ
- (8) ชะล้างด้วยน้ำสะอาดอีกครั้ง เพื่อล้างน้ำยาฆ่าเชื้อที่ติดอยู่บนพื้นผิวออกให้หมด

4. การล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อรถบรรทุกสัตว์

- (1) เตรียมการในการบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากการทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรค ไม่ให้ปนเปื้อนในแหล่งน้ำสาธารณะ ซึ่งในการจัดการให้พิจารณาตามสภาพของพื้นที่
- (2) ฉีดล้างมูลสัตว์และสิ่งสกปรกด้วยน้ำสะอาด ให้ทั่วทั้งบริเวณบรรทุกสัตว์ ตัวรถ และล้อรถ
- (3) ทำความสะอาดด้วยสารทำความสะอาด พร้อมทั้งขัดถู เพื่อขจัดสิ่งสกปรกที่ตกค้างอยู่บนพื้นผิว

- (4) ฉีดล้างด้วยน้ำสะอาดเพื่อชะล้างสารทำความสะอาดที่อยู่บนพื้นผิวออกให้หมด
- (5) ฆ่าเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อที่เหมาะสม และทิ้งไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 30 นาที เพื่อให้ น้ำยาฆ่าเชื้อออกฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อ

5. การล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อรองเท้าบูท ผ่ากันเปื้อน (apron)

- (1) ฉีดล้างมูลสัตว์และสิ่งสกปรกด้วยน้ำสะอาด โดยเฉพาะในซอก/ร่องรองเท้า

- พื้นผิว
- (2) ทำความสะอาดด้วยสารทำความสะอาด พร้อมทั้งขัดถู เพื่อขจัดสิ่งสกปรกที่ตกค้างอยู่บนพื้นผิว
 - (3) ฉีดล้างด้วยน้ำสะอาดเพื่อชะล้างผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่อยู่บนพื้นผิวออกให้หมด
 - (4) ซ้ำเช็ดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อที่เหมาะสม และทิ้งไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 30 นาที เพื่อให้ยาฆ่าเชื้อออกฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อ
 - (6) ตากหรือผึ่งให้แห้ง

6. แนวทางการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อเสื้อผ้าของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่า

- (1) หลังเสร็จจากปฏิบัติงานและดำเนินการตามมาตรการต่างๆแล้วให้ผู้ปฏิบัติงานกลับที่พักทันที ไม่ควรแวะไปสถานที่อื่น
- (2) ผู้ปฏิบัติงานต้องอาบน้ำสระผมให้สะอาด
- (3) เสื้อผ้าที่ใส่ทำงานแล้วให้รีบซักทำความสะอาดด้วยผงซักฟอก และแช่ในน้ำยาฆ่าเชื้อที่เหมาะสม เช่น สารประกอบ Sodium hypochlorite (ไฮเตอร์®) ระยะเวลา 30 นาที

การขอความร่วมมือองค์การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ชั่วคราว

โรงฆ่าสัตว์ที่ถูกตรวจยืนยันว่าพบสุกรเป็นโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกรจะต้องงดประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นการชั่วคราว โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

- (1) ปศุสัตว์จังหวัดและปศุสัตว์อำเภอองค์การออกหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์เพื่อเคลื่อนย้ายสุกรเข้าโรงฆ่าสัตว์ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแจ้งและการตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ พ.ศ. 2560
- (2) ปศุสัตว์จังหวัดในฐานะนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2559 มีหนังสือถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงฆ่าสัตว์แห่งนั้นตั้งอยู่ เพื่อขอความร่วมมือในการงดรับการแจ้งการฆ่าสัตว์จนกว่าโรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวจะถูกยกเลิกคำสั่งงดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ชั่วคราว หรือยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดสัตว์

การพิจารณาให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายหลังจากการงดประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ภายหลังจากเก็บตัวอย่าง (swab) จากโรงฆ่าสัตว์มีผลการทดสอบเป็นลบติดต่อกัน 2 ครั้ง ให้ปศุสัตว์จังหวัดแจ้งผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ได้ โดยจะต้องนำสุกรจากแหล่งที่ไม่เกิดโรคเข้าฆ่า

การบันทึกผลในรายงานการตรวจสัตว์และเนื้อสัตว์ก่อนและหลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร
เอกสารบันทึก ประกอบด้วย

1. แบบรายงานการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร การตรวจโรคในสุกรมีชีวิต ณ คอกพักสัตว์ ให้
พนักงานตรวจโรคสัตว์บันทึกลงในแบบรายงานการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร ตัวอย่างท้ายเอกสาร
แนบ 2 โดยวิธีการกรอกข้อความ ให้เป็นไปดังนี้

ข้อมูลในตาราง ให้แถวแนวนั่ง (column) แต่ละแถวแสดงข้อมูลสำหรับแต่ละลำดับการเข้าฆ่า

“วันที่” ให้ระบุวันที่ดำเนินการฆ่าสัตว์ตัวแรกของลำดับการฆ่าสัตว์นั้น

“เลขที่ใบอนุญาตฯ” ให้ระบุเลขที่ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาต โดยจะประกอบด้วย
ตัวอักษรภาษาอังกฤษและตัวเลข เช่น “P 01 10 199/2562”

“ลำดับการเข้าฆ่า” ให้ระบุตัวเลข โดยให้พนักงานตรวจโรคสัตว์กำหนดตัวเลขลำดับการเข้าฆ่าให้สะดวก
ในการปฏิบัติงาน โดยให้สามารถแยกชุดการผลิตเพื่อให้ดำเนินการตรวจสอบย้อนกลับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“ชื่อฟาร์ม/เจ้าของสัตว์” ให้ระบุชื่อฟาร์มที่มาของสัตว์ ในกรณีที่ไม่สามารถระบุที่มาได้ชัดเจน เช่น การ
ฆ่าสัตว์จากการแจ้งการฆ่าสัตว์ของพ่อค้าคนกลางที่มีการรับสัตว์มีชีวิตจากหลายแหล่งที่มา ให้กรอกชื่อเจ้าของสัตว์
ผู้เป็นพ่อค้าคนกลางนั้น

“จำนวนสัตว์ที่เข้าโรงฆ่า (ตัว)” ให้ระบุจำนวนสัตว์ที่นำเข้ามายังโรงฆ่าสัตว์ทั้งหมด ทั้งสัตว์มีชีวิต สัตว์ที่
ตายในระหว่างการขนส่ง และสัตว์ที่ตายในคอกพักสัตว์

ช่องที่เป็นอาการและรอยโรค ให้กรอกจำนวนสัตว์ที่ปรากฏลักษณะดังกล่าว แม้ปรากฏเพียงอาการใด
อาการหนึ่งในช่องนั้น ในกรณีที่สัตว์ตัวหนึ่งมีอาการที่ปรากฏมากกว่า 1 ช่อง ให้นำสัตว์ตัวดังกล่าวในทุกช่องที่สัตว์
แสดงอาการ เช่น หากพบสุกรตัวหนึ่งมีอาการท้องเสียและพอมแห้ง ให้นำสุกรตัวนั้นทั้งในช่องพอม หรือตัวเล็ก
และช่องอาการทางระบบทางเดินอาหาร

“พอม หรือตัวเล็ก” ให้ระบุจำนวนสัตว์ที่มีขนาดตัวแตกต่างกับสุกรร่วมฝูงอย่างชัดเจน หรือมีลักษณะพอม
มาก ปรากฏรอยซีโครงและสันแนวกระดูกสันหลังชัดเจน มวลกล้ามเนื้อน้อย

“อื่น ๆ (other)” ให้ระบุจำนวนสัตว์ที่แสดงอาการที่ไม่ได้อยู่ในตารางช่องอื่น โดยให้ระบุเป็นรอยโรคหรือ
อาการที่พบ และจำนวนสัตว์ที่แสดงอาการดังกล่าวลงในตารางแต่ละช่อง

“จำนวนสัตว์ที่คัดทิ้ง (ตัว)” ให้ระบุจำนวนสุกรที่ไม่ถูกฆ่าเพื่อนำมาผลิตเป็นอาหารทั้งหมด

“หมายเหตุ (remarks)” ให้ระบุในกรณีมีการแจ้งสัตวแพทย์ท้องที่ หรือมีการเก็บตัวอย่างเพื่อการพิสูจน์
เพิ่มเติม หรือมีกรณีอื่นที่มีความประสงค์ที่จะสื่อสารข้อความอื่นตามสมควร

2. แบบรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร ในการตรวจเนื้อสัตว์ ให้บันทึกลงในรายงานการ
ตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร ตัวอย่างอยู่ท้ายเอกสารแนบ 2 โดยวิธีการกรอกข้อความ ให้เป็นไปดังนี้

“เนื้อสัตว์” ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ความหมายว่า เนื้อ
หรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหาร หรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่
ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ” ดังนั้น การตรวจเนื้อสัตว์ในรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับ
สุกร จึงหมายถึงการตรวจซากสัตว์ที่ถูกฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่าย

“วันที่” “ชื่อโรงฆ่าสัตว์” และ “เลขที่ใบอนุญาตฯ” ให้ระบุเช่นเดียวกับรายงานการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่า
สัตว์ สำหรับสุกร

“จำนวนเนื้อสัตว์ที่ตรวจ (ตัว)” ให้ระบุจำนวนเนื้อสัตว์ (ซากสัตว์) ที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจทั้งหมด ไม่รวมสัตว์ที่ตายระหว่างการขนส่ง สัตว์ที่ตายในคอกพักสัตว์ และสัตว์ที่คัดทิ้งจากการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ ช่องที่เป็นรอยโรค และช่องที่เป็นรอยโรคที่เฝ้าระวัง ให้กรอกจำนวนเนื้อสัตว์ที่มีลักษณะรอยโรคเป็นจำนวน สัตว์ที่มีปรากฏลักษณะดังกล่าว ในแนวทางเดียวกับช่องที่เป็นอาการและรอยโรคของการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ “ช่องอื่น ๆ (other)” และ “ช่องหมายเหตุ (remarks)” ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับการตรวจสัตว์ก่อนการ ฆ่าสัตว์

3. การส่งข้อมูลการตรวจสัตว์และเนื้อสัตว์ก่อนและหลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร

พนักงานตรวจโรคสัตว์ส่งข้อมูลที่ได้นับที่ใบแบบรายงานการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร และ แบบรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร โดยการกรอกข้อมูลลงในระบบออนไลน์ <https://forms.gle/7EqBjL2kHsaGbGNR9> โดยให้ส่งข้อมูลภายใน 1 วันหลังการตรวจสัตว์และเนื้อสัตว์ วิธีการ กรอกข้อมูลลงในระบบออนไลน์ ให้เป็นไปดังนี้

ข้อมูลที่น่ามากรอกในระบบออนไลน์ ให้นำข้อมูลจากแถวแนวตั้ง (column) ของแบบรายงานการตรวจ สัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร และแบบรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร ในลำดับการเข้า ฆ่าเดียวกัน นำมากรอกร่วมกันสำหรับการรายงานหนึ่งครั้ง โดยให้การรายงานแต่ละครั้งเป็นข้อมูลที่บันทึกทั้งหมด จากหนึ่งลำดับการเข้าฆ่า

ไม่ต้องนำผลรวมรายการทั้งหมดในหนึ่งวันของโรงฆ่ามากรอกในระบบออนไลน์

“รหัสประจำตัวประชาชนพนักงานตรวจโรคสัตว์” ให้ระบุเลขประชาชนของพนักงานตรวจโรคสัตว์ 13 หลัก โดยไม่ต้องใส่ขีดคั่นระหว่างกลาง

“ชื่อ” ในข้อมูลพนักงานตรวจโรคสัตว์ ให้ระบุโดยไม่ต้องใส่คำนำหน้าชื่อ

“เลขที่ใบอนุญาตการประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ให้ระบุเฉพาะตัวเลขและเครื่องหมายจากเลขที่ใบอนุญาตฯ เท่านั้น โดยไม่ต้องระบุตัวอักษรภาษาอังกฤษและไม่ต้องมีเว้นวรรค เช่น ถ้าเลขที่ใบอนุญาตฯ คือ P 01 10 199/2562 ให้ระบุเป็น “0110199/2562”

“วันที่ทำการฆ่าสัตว์” ให้ระบุในรูปแบบ “เดือน/วันที่/ปี ค.ศ.” เช่นการระบุวันที่ 13 เมษายน 2562 ให้ ระบุเป็น “04/13/2019”

“อื่น ๆ (other)” ให้ระบุชื่ออาการที่พบ และจำนวนสัตว์ที่แสดงอาการลักษณะดังกล่าวลงในช่องว่าง เช่น “ไส้เลื่อน 3 ตัว ไส้ทะลัก 1 ตัว”

“หมายเหตุ (remarks)” ให้ระบุข้อความจากทั้งแบบรายงานการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร และของแบบรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร ลงมาในช่องว่างเดียวกัน

รายละเอียดอื่นให้กรอกตามที่ระบุไว้ในวิธีการกรอกข้อความของแบบรายงานการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร และของแบบรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร

หากต้องการตอบไม่มี ให้ระบุเลข “0” ลงไปในช่องว่าง

แบบการกรอกข้อมูลออนไลน์ ให้ระบุที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เพื่อให้ระบบออนไลน์ทำการ จัดส่งสำเนาแบบบันทึกที่ได้ทำไว้ให้พนักงานตรวจโรคเก็บไว้เป็นหลักฐานไว้กับตนเอง

แบบรายงานการตรวจสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร

วันที่ ชื่อโรงฆ่าสัตว์ เลขที่ใบอนุญาตฯ

ลำดับเข้าเชือด				
ชื่อฟาร์ม/เจ้าของสัตว์				รวม (ตัว)
- จำนวนสัตว์ที่เข้าโรงฆ่า (ตัว)				
การตรวจสัตว์ก่อนฆ่า				
- ตายระหว่างการขนส่ง หรือในคอกพักสัตว์				
- ผอม หรือตัวเล็ก (emaciate, small sized)				
- กระดูกหัก (bone fracture)				
- รอยขีดข่วน ผกซ้ำ บาดแผล (scratch, bruise)				
- ข้อบวม ข้ออักเสบ เดินผิดปกติ (swollen joint, arthritis)				
- จุด/ปื้นเลือดออกที่เห็นชัดเจน ผิวหนังม่วงแดง หรือรอยช้ำที่หู จมูก ท้อง ขาหลัง (petechial hemorrhage, purpura, hyperemia and cyanosis)				
- แผลหลุม/ตุ่มน้ำ ตามเท้า ปาก เต้านม กีบหลุด (FMD-like lesions)				
- วิจารณ์ที่ผิวหนัง (other skin lesions) เช่น ฝีหนอง บวม รอยแมลงกัด ผิวหนังอักเสบ				
- อาการทางระบบประสาท (CNS signs) เช่น ชัก สั่น เดินหมุน หัวเอียง ลูกไม่ขึ้น หมดสติ				
- อาการทางระบบการหายใจ (respiratory signs) เช่น หายใจผิดปกติ ไอจาม น้ำมูก				
- อาการทางระบบทางเดินอาหาร (GI tract signs) เช่น ท้องเสีย ถ่ายเป็นมูก/เลือด				
- อื่น ๆ (other)				
- จำนวนสัตว์ที่คัดทิ้ง (ตัว)				
หมายเหตุ (remarks)				

แบบรายงานการตรวจเนื้อสัตว์หลังการฆ่าสัตว์ สำหรับสุกร

วันที่ ชื่อโรงฆ่าสัตว์ เลขที่ใบอนุญาตฯ

ลำดับเข้าเชือด				รวม (ตัว)
ชื่อฟาร์ม/เจ้าของสัตว์				
จำนวนซากสัตว์ที่ตรวจ (ตัว)				
การตรวจเนื้อสัตว์หลังฆ่า				
- กลิ่น/สีผิดปกติ (abnormal smell or color)				
- ซากปนเปื้อน (contaminated)				
- ผิวหนังมีรอยโรค/เสียหาย (damaged skin)				
- รอยโรคที่เยื่อช่องอก (pleural lesions)				
- ข้อบวม ข้ออักเสบ (swollen joint, arthritis)				
- กระดูกแตก (bone fracture)				
- ต่อมน้ำเหลืองผิดปกติ (lymphadenopathy)				
รอยโรคที่หัว (head lesions)				
การตรวจสอบเครื่องใน (offal inspection)				
- เยื่อช่องท้องอักเสบ (peritonitis)				
- ไต (kidney lesions)				
- ตับ (liver lesions)				
- หัวใจ (heart lesions)				
- กระเพาะและลำไส้ (gastrointestinal lesions)				
- ม้าม (splenic lesions)				
- ปอด (lung lesions)				
- พยาธิ (parasite infestation)				
- อื่น ๆ (other)				
รอยโรคที่เฝ้าระวัง (specific lesion monitoring)				
- ม้ามโตมากกว่าสองเท่า หรือจุดเลือดออกที่ไต (ASF suspected lesions)				
- ฝีที่ปอด/เยื่อช่องอก (tuberculosis-like lesions)				
- ฝีหรือก้อนเนื้อที่อวัยวะภายในมากกว่า 1 อวัยวะ (melioidosis-like lesions)				
หมายเหตุ (remarks)				